

How to study Chumash- One book at a time - Shmot class #15

From Complaints to Covenants -Part four

From Complaints to Prayer at Mt. Sinai - the second Luchot!

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

This week we conclude our mini-series with a discussion of how 'fear led to failure' of the first covenant - as shown by the sin of the Golden Calf, and how Moshe Rabaeinu's 'complaint' in regard to God's desire to break the covenant, led to the negotiation of a new covenant - based on forgiveness and understanding & the ability to repent

I. Intro: - the Biblical logic of our short series, based on Tehillim 78

- א מִשְׁכִּיל, לְאָסָף : 1 Maschil of Asaph. {N}
הֶאֱזִינָה עַמִּי, תּוֹרָתִי ; Give ear, O my people, to my teaching; incline your ears to the words of my mouth.
הִטּוּ אָזְנוֹכֶם, לְאִמְרֵי-פִי.
- ב אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלַל פִּי ; 2 I will open my mouth with a parable; I will utter dark sayings concerning days of old;
אֲבִיעָה חִידוֹת, מִנִּי-קִדְּם.
- ג אֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ, וַנִּדְּעֵם ; 3 That which we have heard and known, and our fathers have told us,
וְאֲבוֹתֵינוּ, סִפְּרוּ-לָנוּ.
- ד לֹא נִכְחֵד, מִבְּנֵיהֶם- 4 We will not hide from their children, telling to the generation to come the praises of the LORD, {N}
- לְדוֹר אַחֲרָיו, מִסִּפְּרֵים תְּהִלּוֹת יְהוָה ; and His strength, and His wondrous works that He hath done.
וְעִזְזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו, אֲשֶׁר עָשָׂה.
- ה וַיִּקֶּם עֲדוּת, בְּיַעֲקֹב, וְתוֹרָה, שָׁם 5 For He established a testimony in Jacob, and appointed a law in Israel, {N}
בְּיִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר צִוָּה, אֶת-אֲבוֹתֵינוּ-- which He commanded our fathers, that they should make them known to their children;
לְהוֹדִיעֵם, לְבְנֵיהֶם.
- ו לְמַעַן יֵדְעוּ, דוֹר אַחֲרָיו-- בָּנִים יוֹלְדָיו ; 6 That the generation to come might know them, even the children that should be born; who should arise and tell them to their children,
יִקְמוּ, וַיְסַפְּרוּ לְבְנֵיהֶם.
- ז וַיִּשְׂימוּ בִּאלֹהִים, כְּסֵלָם : וְלֹא יִשְׁכְּחוּ, 7 That they might put their confidence in God, and not forget the works of God, but keep His commandments;
מַעֲלָלֵי-אֵל ; וּמִצְוֹתָיו וַיִּצְרוּ.
- ח וְלֹא יִהְיוּ, כְּאֲבוֹתָם-- דוֹר, סוֹרֵר וּמָרָה : 8 And might not be as their fathers, a stubborn and rebellious generation; {N}
דוֹר, לֹא-הִכִּין לְבוֹ ; a generation that set not their heart aright, and whose spirit was not steadfast with God.
וְלֹא-נֶאֱמְנָה אֶת-אֵל רוּחוֹ.
- יג בָּקַע יָם, וַיַּעֲבִירֵם ; וַיַּצֵּב-מַיִם כְּמוֹ-גִיד. 13 He cleaved the sea, and caused them to pass through; and He made the waters to stand as a heap.
- יד וַיְנַחֵם בָּעָנָן יוֹמָם ; וְכָל-הַלַּיְלָה, בְּאוֹר אֵשׁ. 14 By day also He led them with a cloud, and all the night with a light of fire.
- טו וַיִּבְקַע צָרִים, בַּמִּדְבָּר ; וַיִּשְׁק, כְּתֹהֲמוֹת רַבָּה. 15 He cleaved rocks in the wilderness, and gave them drink abundantly as out of the great deep.
- טז וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסֶּלַע ; וַיּוֹרֵד כְּנָהֲרוֹת מַיִם. 16 He brought streams also out of the rock, and caused waters to run down like rivers.
- יז וַיּוֹסִיפוּ עוֹד, לַחֲטֹא-לוֹ-- לְמַרּוֹת עָלָיו, בַּצִּיָּה. 17 Yet went they on still to sin against Him, to rebel against the Most High in the desert.

יח וַיִּנְסוּ-אֵל בְּלִבָּבָם-- לְשֹׂאֵל-אֶכֶל לְנַפְשָׁם.	18 And they tried God in their heart by asking food for their craving.
יט וַיִּדְבְּרוּ, בְּאֱלֹהִים: אָמְרוּ, הֲיֻכַּל אֵל-- לְעֹרֹךְ שִׁלְחָן, בַּמִּדְבָּר.	19 Yea, they spoke against God; they said: 'Can God prepare a table in the wilderness?
כ הִן הִכָּה-צוּר, וַיִּזּוּבוּ מִים-- וַיִּנְחֲלִים יִשְׁטָפוּ:	20 Behold, He smote the rock, that waters gushed out, and streams overflowed; {N} can He give bread also? or will He provide flesh for His people?'
כג וַיִּצְוּ שְׁחָקִים מִמָּעַל; וַיִּדְּלֵי שָׁמַיִם פָּתַח.	23 And He commanded the skies above, and opened the doors of heaven;
כד וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מֶן לֶאֱכֹל; וַיִּדְּגוּ-שָׁמַיִם, נָתַן לָמוֹ.	24 And He caused manna to rain upon them for food, and gave them of the corn of heaven.
לב בְּכָל-זֹאת חֹטְאוּ-עוֹד; וְלֹא-הֵאֱמִינוּ, בִּנְפִלְאוֹתָיו.	32 For all this they sinned still, and believed not in His wondrous works.
לג וַיִּכַּל-בִּהְבֵּל יָמֵיהֶם; וַיִּשְׁנוּתֵם, בִּבְהָלָה.	33 Therefore He ended their days as a breath, and their years in terror.
לד אִם-הִרְגָם וַדָּרְשׁוּהוּ; וְשָׁבוּ, וְשִׁחֲרוּ-אֵל.	34 When He slew them, then they would inquire after Him, and turn back and seek God earnestly.
לה וַיִּזְכְּרוּ, כִּי-אֱלֹהִים צוּרָם; וְאֵל עֲלִיוֹן, גֹּאֲלָם.	35 And they remembered that God was their Rock, and the Most High God their redeemer.
לו וַיִּפְתּוּהוּ בִּפְיָם; וּבִלְשׁוֹנָם, יִכְזָּבוּ-לוֹ.	36 But they beguiled Him with their mouth, and lied unto Him with their tongue.
לז וּלְבָם, לֹא-נָכוֹן עִמּוֹ; וְלֹא נֶאֱמְנוּ, בְּבְרִיתוֹ.	37 For their heart was not stedfast with Him, neither were they faithful in His covenant.
לח וְהוּא רַחוּם, יִכַּפֵּר עוֹן-- וְלֹא-יִשְׁחִית; וְהִרְבָּה, לְהִשָּׁיב אָפוֹ; וְלֹא-יַעִיר, כָּל-חַמָּתוֹ.	38 But He, being full of compassion, forgiveth iniquity, and destroyeth not; {N} yea, many a time doth He turn His anger away, and doth not stir up all His wrath.
לט וַיִּזְכֹּר, כִּי-בָשָׂר הֵמָּה; רוּחַ הוּלֵךְ, וְלֹא יָשׁוּב.	39 So He remembered that they were but flesh, a wind that passeth away, and cometh not again.
מ כַּמָּה, יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר; יַעֲצִיבוּהוּ, בִּישִׁימוֹן.	40 How oft did they rebel against Him in the wilderness, and grieve Him in the desert!

II. Attributes in the 'Ten Commandments'? – Shmot 20:2-6

ב אָנֹכִי... לֹא-יְהִיָּה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, עַל-פָּנָי. ג לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל..., לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם, וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ, אֵל קַנָּא--פֶּקֶד עוֹן אֲבֹת עַל-בָּנִים עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים, לְשִׁנְאִי. ה וַעֲשֵׂה חֶסֶד, לְאֵלִפִּים--לְאֹהֲבֵי, וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי. ו לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוּא: כִּי לֹא יִנָּקֶה ה', אֶת אִשֶּׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוּא.

Shmot 23:20-23 / After the Laws of Parshat Mishpatim- A conditional promise

כ הִנֵּה אֲנֹכִי שֵׁלַח מַלְאָךְ, לִפְנֶיךָ, לְשַׁמְרֶךָ, בְּדֶרֶךְ; וְלִהְבִּיאֲךָ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי. כֹּא הַשְׁמַר מִפְּנֵיו וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ, אֶל-תִּמְרָ בּוֹ: **כִּי לֹא יֵשָׁא לְפִשְׁעֶכֶם**, כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ. כִּב כִּי אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע, בְּקוֹלוֹ, וְעָשִׂיתָ, כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר--וְאִיִּבְתִּי, אֶת-אִיִּבֶיךָ, וְצִרְתִּי, אֶת-צִרְרֶיךָ.

III. The Punishment for "chet ha'egel" / Shmot 32:7-11

ז וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: לֵךְ-רַד--כִּי שַׁחַת עָמְךָ, אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.. ט וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: רְאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה, וְהִנֵּה עַם-קָשֶׁה-עֶרְף הוּא. י וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי, וַיִּחַר-**אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֵם**; וְאָעֲשֶׂה אוֹתָךְ, לְגוֹי גָּדוֹל. יא וַיַּחֲל מֹשֶׁה...

Shmot 32 - Moshe 'complains' / argues / (=prayer ?)

יא **וַיַּחֲל מֹשֶׁה, אֶת-פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו**; וַיֹּאמֶר, לָמָּה יְהוָה יַחְרֶה אַפְּךָ בְּעַמְּךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּכַח גָּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה. 11 And Moses besought the LORD his God, and said: 'LORD, why doth Thy wrath wax hot against Thy people, that Thou hast brought forth out of the land of Egypt with great power and with a mighty hand?

יב **לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר, בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהָרֹג אֹתָם בְּהָרִים, וּלְכַלֵּתָם, מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה; שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהִנָּחָם עַל-הָרָעָה לְעַמְּךָ.** 12 Wherefore should the Egyptians speak, saying: For evil did He bring them forth, to slay them in the mountains, and to consume them from the face of the earth? Turn from Thy fierce wrath, and repent of this evil against Thy people.

יג **זִכֹּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ, וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים, אֲרָבָה אֶת-זֶרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם; וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, אֶתְּן לְזֶרְעֶכֶם, וְנָחֳלוּ, לְעֹלָם.** 13 Remember Abraham, Isaac, and Israel, Thy servants, to whom Thou didst swear by Thine own self, and saidst unto them: I will multiply your seed as the stars of heaven, and all this land that I have spoken of will I give unto your seed, and they shall inherit it for ever.'

יד **וַיִּנָּחֶם, יְהוָה, עַל-הָרָעָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ.** 14 And the LORD repented of the evil which He said He would do unto His people. {P}

Moshe prays that God 'atone' their sin / Shmot 32:30-34

ל וַיְהִי, מִמַּחֲרַת, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, אַתֶּם חָטֵאתֶם חֲטָאָה גְדוֹלָה; וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֶל-יְהוָה, **אוֹלִי אֲכַפְּרָה** בְּעַד חֲטֹאתֵכֶם /// לֵב וְעַתָּה, **אִם-תִּשָּׂא חֲטֹאתֵם**; וְאִם-אִין--מִחֲנִי נָא, מִסַּפְרְךָ אֲשֶׁר כְּתוּבָה. **לֹא** וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: מִי אֲשֶׁר חָטָא-לִי, אֶמְחֶנּוּ מִסַּפְרִי. **לֹד** וְעַתָּה לֵךְ נַחֵה אֶת-הָעָם, אֶל אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ--הִנֵּה מִלֵּאכִי, יֵלֵךְ לִפְנֶיךָ; וּבַיּוֹם פָּקְדִי, וּפְקֹדֹתַי עֲלֵהֶם חֲטֹאתָם.

IV. The 'down-grade' - Brit Avot w/o Brit Sinai /Shmot 33:1-7

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, לֵאמֹר עֲלֵה מִזֶּה-: אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר, לְזֶרְעֶךָ, אֶתְנַנָּהּ. ב וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ, מַלְאָכִי... אֶל-אָרֶץ זִבְתַּחֲלָב,
וּדְבַשׁ: כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ, כִּי עִם-קִשָּׁה-עָרָף אַתָּה--פֶּן-אֲכַלְךָ,
בְּדֶרֶךְ ז וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת-הָאֹהֶל וְנִטָּה-לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה, הָרֹחֶק מִן-הַמַּחֲנֶה, וַקְרָא
לוֹ, אֹהֶל מוֹעֵד; וְהָיָה, כָּל-מִבְקֵשׁ יְהוָה, יֵצֵא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה...

Moshe 'argues' why God should not leave them

Shmot 33:12-16

יב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, רְאֵה אַתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי הֵעַל אֶת-הָעָם
הַזֶּה... וְרֹאה, כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה. יד וַיֹּאמֶר: פָּנִי יִלְכוּ, וְהִנַּחְתִּי לָךְ
טו. וַיֹּאמֶר, אֱלֹהִי: אִם-אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים, אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה. טז וּבִמָּה
יִוָּדַע אִפּוּא, כִּי-מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אָנִי וְעַמְּךָ--הַלּוֹא, בְּלִכְתָּךְ עִמָּנוּ;
וְנִפְלִינוּ, אָנִי וְעַמְּךָ, מִכָּל-הָעָם, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה.

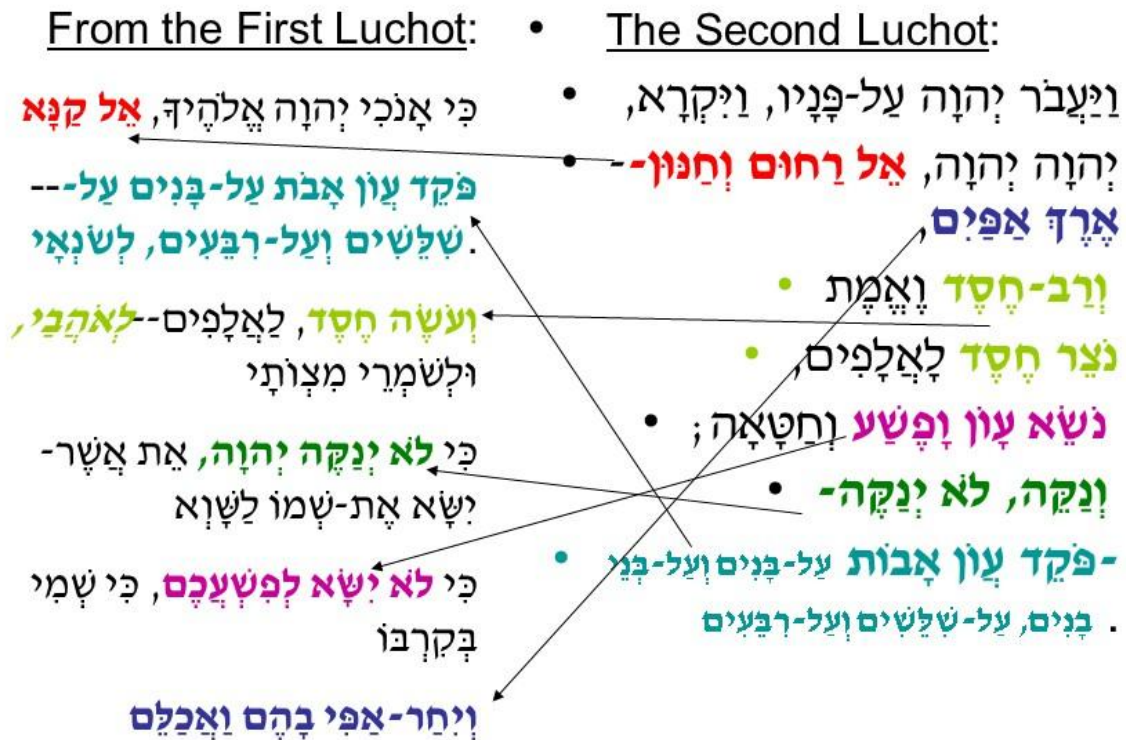
A new covenant - enter attributes of Mercy

יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, גַּם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה:
כִּי-מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינִי, וְאֶדְעֶךָ בְּשֵׁם .
יח וַיֹּאמֶר: הֲרֹאֲנִי נָא, אֶת-כְּבֹדְךָ. יט וַיֹּאמֶר, אָנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי
עַל-פָּנֶיךָ, וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה, לְפָנֶיךָ; וְחִנַּתִּי אֶת-אֲשֶׁר אַחֲזָה,
וְרַחֲמֹתִי אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם. כ וַיֹּאמֶר, לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת-פָּנַי...

Re-establishing Brit Sinai with an 'amendment' /Shmot 34

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, פָּסֵל-לָךְ שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים; וְכָתַבְתִּי, עַל-
הַלַּחַת, אֶת-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלַּחַת הַכְּרָאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ....
ד וַיִּפְסַל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים, וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל-הַר סִינַי, כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה, אֹתוֹ; וַיִּקַּח בְּיָדוֹ, שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים. ה וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן, וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שָׁם;
וַיִּקְרָא בְשֵׁם, יְהוָה. ו וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו, וַיִּקְרָא,

From רחמים to דין

K. Moshe Rabeinu's request for the shechina to return
ח וימהר, משה; ויקד ארצה, וישתחו. ט ויאמר אם-נא
מצאתי חן בעיניך, אדני, ילך-נא אדני, בקרבנו: כי עם-
קשה-ערי הוא, וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו. י ויאמר, הנה אנכי כרת ברית...

- Note parallel between Moshe Rabeinu's request after God declares His new Midot —
ח וימהר, משה; ויקד ארצה, וישתחו.
- ט ויאמר אם-נא מצאתי חן בעיניך, אדני, ילך-נא אדני, בקרבנו: כי עם-קשה-ערי הוא, וסלחת...
in direct contrast to God's earlier threat from 33:2-3:
- ושלחתי לפניך, מלאך כי לא אעלה בקרבך, כי עם-קשה-ערי אתה--פן-אכלך, בדרך.
- [the word כי can mean 'because' or 'even though']

V. Shmot Chapter 19 - From Covenant to Commandment

Arrival at Har Sinai:

1 In the third month after the children of Israel left the land of Egypt, the same day came they into the wilderness of Sinai. 2 And when they were departed from Rephidim, and were come to the wilderness of Sinai, they encamped in the wilderness; and there Israel encamped before the mount.

The Proposition:

3 And Moses went up unto God, and Hashem called unto him out of the mountain, saying: 'Thus shall you say to the house of Jacob, and tell the children of Israel: 4 You have seen what I did unto the Egyptians, and how I bore you on eagles' wings, and brought you unto Myself. 5 Now therefore, if you will hearken unto My voice, and keep My covenant,

[then] you shall be Mine own treasure from among all peoples;

for [because/ eventhough]

all the earth is Mine;

6 and you shall be for Me a:

kingdom of priests, and a holy nation. *These are the words which you shall speak unto the children of Israel.'*

Bnei Yisrael accept -

7 And Moses came and called for the elders of the people, and set before them all these words which Hashem commanded him. 8 And all the people answered together, and said: 'All that Hashem has spoken we will do.' And Moses reported the words of the people unto Hashem.

God's Plan(s) for how to transmit the laws

9 And Hashem said unto Moses: 'Lo, I come unto thee in a thick cloud, that the people may hear when I speak with thee, and may also believe thee for ever.' And Moses told the words of the people unto Hashem. [PLAN 'A' - via Moshe]

10 And Hashem said unto Moses: 'Go unto the people, and sanctify them to-day and to-morrow, and let them wash their garments, 11 and be ready against the third day; for the third day Hashem will come down in the sight of all the people upon mount Sinai. [PLAN 'B' - direct]

Arrival at Har Sinai:

א בַּחֹדֶשׁ, הַשְּׁלִישִׁי, לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--בַּיּוֹם הַזֶּה, בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי. ב וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים, וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי, וַיַּחֲנוּ, בַּמִּדְבָּר; וַיַּחֲנוּ-שָׁם יִשְׂרָאֵל, נֹגֵד הָהָר.

The Proposition:

ג וּמֹשֶׁה עָלָה, אֶל-הָאֱלֹהִים; וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה, מִן-הָהָר לֵאמֹר:

ד **זֶה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.**
ה אַתֶּם רְאִיתֶם, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם; וְאֲשָׁא אֶתְכֶם עַל-כִּנְפֵי נְשָׁרִים, וְאָבֹא אֶתְכֶם אֵלַי. ה וְעַתָּה,

ו אַם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי, וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי--וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. ז וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קָדוֹשׁ:

ח **אֵלֶּה, הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תְּדַבֵּר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.**

Bnei Yisrael accept -

ט וַיָּבֹא מֹשֶׁה, וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם; וַיָּשֶׁם לִפְנֵיהֶם, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר צִוָּהוּ, יְהוָה. ח וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ, כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה; וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

God's Plan(s) for how to transmit the laws

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן, בְּעַבּוֹר יִשְׁמָע הָעָם בְּדַבָּרִי עִמָּךְ, וְגַם-בְּדַבָּרִי יֹאמְרוּ לְעוֹלָם; **???**

יא וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם, אֶל-יְהוָה.

[PLAN 'A' - via Moshe]

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם, וְקַדְּשֵׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר; וְכַבְּסוּ, שְׂמֹלֹתָם. יג וְהָיוּ נֹכְחִים, לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יֵרָד יְהוָה לְעֵינֵי כָל-הָעָם--עַל-הָר סִינַי. [PLAN 'B' -]

PREPARATION:

12 And you shall set bounds unto the people round about, saying: Take heed to yourselves, that you go not up into the mount, or touch the border of it; whosoever touches the mount shall be surely put to death; 13 no hand shall touch him, but he shall surely be stoned, or shot through; whether it be beast or man, it shall not live; when the ram's horn soundeth long, they shall come up to the mount.' 14 And Moses went down from the mount unto the people, and sanctified the people; and they washed their garments. 15 And he said unto the people: 'Be ready against the third day; come not near a woman.'

REVELATION

16 And it came to pass on the third day, when it was morning, that there were thunders and lightnings and a thick cloud upon the mount, and the voice of a horn exceeding loud; and **all the people that were in the camp trembled.** 17 And Moses brought forth the people out of the camp to meet God; and they stood at the nether part of the mount. 18 Now mount Sinai was altogether on smoke, because the LORD descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly.

19 And when the voice of the horn waxed louder and louder, **Moses spoke, and God answered him** with a voice.

LIMITATION

20 And the LORD came down upon mount Sinai, to the top of the mount; and the LORD called Moses to the top of the mount; and Moses went up. 21 And the LORD said unto Moses: 'Go down, charge the people, **lest they break through unto the LORD to gaze, and many of them perish.** 22 And let the priests also, that come near to the LORD, sanctify themselves, lest the LORD break forth upon them.' 23 And Moses said unto the LORD: 'The people cannot come up to mount Sinai; for thou didst charge us, saying: Set bounds about the mount, and sanctify it.' 24 And the LORD said unto him: 'Go, get thee down, and thou shalt come up, thou, and Aaron with thee; **but let not the priests and the people break through to come up unto the LORD, lest He break forth upon them.**' 25 So Moses went down unto the people, and told them.

PREPARATION:

יב והגבילת את-העם סביב לאמר, השמרו לכם לות בהר ונגע בקצהו: כל-הנגע בהר, מות יומת. יג לא-תגע בו יד, כי-סקול יסקל או-ירה יירה--אם-בהמה אם-איש, לא יחיה; במשך, היבל, המה, יעלו בהר יד וירד משה מן-ההר, אל-העם; ויקדש, את-העם, ויכבסו, שמלתם. טו ויאמר, אל-העם, היו נכנים, לשלשת ימים: אל-תגשו, אל-אשה.

REVELATION

טז ויהי ביום השלישי בהית הבקר, ויהי קלת וברקים וענן כבד על-ההר, וקל שפר, חזק מאד; ויחרד כל-העם, אשר במחנה. יז ויצא משה את-העם לקראת האלהים, מן-המחנה; ויתיצבו, בתחתית ההר. יח והר סיני, עשן כלו, מפני אשר ירד עליו יהוה, באש; ויעל עשנו כעשן הכבשן, ויחרד כל-ההר מאד.

יט ויהי קול השפר, הולך וחזק מאד; משה ידבר, והאלהים יענו בקול.

LIMITATION

כ וירד יהוה על-הר סיני, אל-ראש ההר; ויקרא יהוה למשה אל-ראש ההר, ויעל משה.

כא ויאמר יהוה אל-משה, רד העד בעם: פן-יהרסו אל-יהוה לראות, ונפל ממנו רב.

כב וגם הכהנים הנגשים אל-יהוה, יתקדשו:

פן-יפרץ בהם, יהוה.

כג ויאמר משה, אל-יהוה, לא-יוכל העם, לעלת אל-הר סיני: כי-אתה העדתה בנו, לאמר, הגביל את-ההר, וקדשתו. כד ויאמר אליו יהוה לד-רד, ועלית אתה ואהרן עמך; והכהנים והעם, אל-יהרסו לעלת אל-יהוה--פן-יפרץ-בם.

כה וירד משה, אל-העם; ויאמר, אלהם.

שמות פרק כ The Ten

'STATEMENTS'

א וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לְאמֹר. {ס}

ב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים, עַל-פָּנַי. ג לא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל, וְכָל-
תְּמוּנָה, אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתַּחַת--וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם, מִתַּחַת לָאָרֶץ. ד לא-
תִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם, וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אֲנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, אֵל קַנָּא--פֶּקֶד עֵוֹן אֲבֹת עַל-בָּנִים עַל-
שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים, לְשֹׂנְאֵי. ה וַעֲשֵׂה חֹסֶד,
לְאֻלָּפִים--לְאַהֲבִי, וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי. {ס}

Note switch to third person from first person:

ו לא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוֹא: כִּי
לא יִנָּקֶה יְהוָה, אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ
לְשׁוֹא. {פ}

ז זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ. ח שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד, וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכֶתֶךָ. ט וַיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי--
שַׁבָּת, לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא-תַעֲשֶׂה כָל-מְלֹאכָה אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ, עֲבָדֶךָ וְאִמָּתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ. י כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ, אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם, וַיָּנַח,
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי; עַל-כֵּן, בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת--
וַיְקַדְּשֵׁהוּ. {ס}

יא כִּבֹּד אֶת-אָבִיךָ, וְאֶת-אִמֶּךָ--לְמַעַן, יֵאָרְכוּ
יָמֶיךָ, עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.
{ס} יב לא תִרְצַח, {ס} לא תִנְאַף; {ס} לא
תִּגְנֹב, {ס} לא-תַעֲנֶה בִרְעֶךָ עַד שִׁקְר. {ס}
יג לא תַחְמֹד, בֵּית רֵעֶךָ; {ס} לא-תַחְמֹד אִשְׁת
רֵעֶךָ, וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ, וְכָל, אֲשֶׁר
לְרֵעֶךָ. {פ}

יד וְכָל-הָעָם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-
הַלְפִידִם, וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר, וְאֶת-הַהָר, וְעָשָׂן;
וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ, וַיַּעֲמִדוּ מֵרָחֶק.

טו וַיֹּאמְרוּ, אֶל-מֹשֶׁה, דַּבֵּר-אַתָּה

עִמָּנוּ, וְנִשְׁמָעָה; וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ
אֱלֹהִים, פֶּן-נָמוּת. טז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-הָעָם, אֵל-תִּירָאוּ, כִּי לִבְעֹבוֹר נִסוֹת
אֶתְכֶם, בָּא הָאֱלֹהִים; וּבְעֹבוֹר, תִּהְיֶה
יְרֵאתוֹ עַל-פְּנִיכֶם--לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ.

יז וַיַּעֲמֵד הָעָם, מֵרָחֶק; וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ
אֶל-הָעַרְפֶּל, אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹהִים. {ס}